

Medlemmer om at læse Betænkningen, som er omdelt til samtlige Medlemmer af Tinget. Det er ganske overflødig for mig at gentage Betænkningens Indhold. Jeg vil kun nævne, at hele Forholdet om forhøjet Understøttelse til Invalidider, saavel Fredsinvalidider som Mennesker, der har mistet deres Førlighed i Militærtjenesten, har været Genstand for en meget indgaaende Forhandling mellem Finansudvalget og Finansministeren. Vi har ment at maatte ønske, at Ministeren undersøgte dette Spørgsmaal noget nærmere. Det forekommer os, at efter de Oplysninger, der foreligger saavel fra Andrageren selv som fra vedkommende Læge, bør Spørgsmaalet om forhøjet Invalidunderstøttelse til den nævnte Mand gøres til Genstand for en nærmere Undersøgelse og Overvejelse. Dertil har Ministeren erklæret sig villig, og jeg skal da anbefale Tinget at følge Udvalget og stemme for Andragendets Henvisning til Finansministerens Undersøgelse og Overvejelse.

Finansministeren (Brandes): Om det sidstnævnte Andragende skal jeg udtale, at Sagen efter Udvalgets Ønske skal blive taget op til fornyet Overvejelse indenfor Ministeriet, og hvis det viser sig, at den Tilstand, der har givet Anledning til Forsorg fra det offentlige Side, er forværret, vil der ogsaa kunne blive Mulighed for at yde den paagældende et større Beløb.

Jeg takker den ærede Ordfører (Andreasen), fordi han har givet mig Anledning til at udtale mig om Andragendet under Nr. 25 fra Toldbodarbejdernes Fagforening og Toldbodens Formandsforening dels om fast Ansættelse, dels om et Lønningstillæg i Lighed med det 25 pCt.s Løntillæg, som Statens Tjenestemænd har modtaget. Angaaende den faste Ansættelse vil jeg sige, at den flere Gange har været drøftet mellem Myndighederne og Arbejderne, og man kom for et Par Aar siden til en Overenskomst, hvorefter der blev oprettet en Pensionskasse. Arbejderne lønnes med de saakaldte Arbejdspenge, der erlægges af dem, der indklarerer Varerne. Man imødekom, som sagt, Arbejdernes Krav om fast Ansættelse ved at oprette en Pensionskasse, som man straks gav et betydeligt Tilskud paa 50 000 Kr. og siden har givet et aarligt Tilskud af 12 000 Kr. Derved er Pensionskassen blevet i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som den paadrager sig som Kasse. Hvad selve den faste Ansættelse angaar, har man med de meget skiftende

Forhold, der findes der, idet Arbejdspengene indløber forskelligt, enten der indklarerer mange Varer eller ikke, ment at maatte forholde sig afventende. Og Mandskabet er maaske ogsaa noget ivrigere i Tjenesten, naar deres Arbejdsvirighed bliver belønnet gennem de Arbejdspenge, der bliver betalt.

Hvad Lønforholdene angaar, er Betalingen for de ikke fast ansatte, som der her er Tale om, stadig blevet sat op under Krigen. Det er langt fra, at de er daarligere lønnede end Statens Tjenestemænd i lignende Stillinger. Der er her Tale om Formænd af første Grad, Formænd af anden Grad og Arbejdere. For Formændene af første Grad har Lønforhøjelse fra 1. April 1915 til 1. November 1918 beløbet sig til 17 pCt., men de er bedre stillede, hvad jeg straks skal oplyse, end fast ansatte i lignende Stillinger. Formændene af anden Grad har faaet en Forhøjelse af 21 pCt., og Arbejderne har fra 1. April 1915 til 1. April 1918 faaet deres Løn forhøjet med $27\frac{3}{4}$ pCt. Her ser man bort baade fra Overarbejdspenge og Dyrtidstillæg. Dyrtidstillæg er udbeholdt akkurat paa samme Maade som til Statens faste Tjenestemænd. Dernæst har de paagældende Overarbejdspenge, der beløber sig til 1 Kr. Timen indtil Kl. 9 Søndage og indtil Kl. 3 Eftermiddag Søn- og Helligdage, efter hvilken Tid der betales 1,25 Kr. Men det afgørende ved Sagen kommer frem, naar man ser hen til, hvorledes de er lønnede i Sammenligning med andre, f. Eks. med Pakhusformænd af første og anden Grad, som det er naturligt at sammenligne dem med. En Formand af første Grad, som her søger om Lønforhøjelse, har 3 190 Kr. aarlig, medens en Pakhusformand kun har 2 470 Kr., og en Formand af anden Grad har 2 780 Kr., medens lignende i fast ansatte Stillinger har 2 064 Kr. Endelig har den almindelige Arbejder 2 410 Kr. Men hertil kommer saa Overarbejdspengene. Man vil da se, at disse Arbejdere ingenlunde er daarligt stillede, men at de overfor statsansatte og private i lignende Stillinger endog er overordentlig velstillede. Det er paa dette Grundlag, Finansministeriet har modsat sig yderligere Lønforhøjelse, og det er ogsaa paa dette Grundlag, at Finansudvalget har tiltraadt Finansministerens Anskuelse. Naar den ærede Ordfører har ført dette Andragende frem som Mindretal, er det, som ærede Medlemmer har hørt, sket for at give mig Anledning til